השבח לאלוהים אנו משבחים אותו, מבקשים את עזרתו ומבקשים את סליחתו

אנו מחפשים מחסה באלוהים מפני הרעות של עצמנו ומן הרעות של מעשינו, אף אחד לא יכול להטעות אותו , אף אחד לא יכול להדריך אותו אני מעיד שאין אלוהים מלבד אלוהים לבדו, ללא שותף, ואני מעיד שמוחמד הוא משרתו ושליחו.

הו המוסלמים: יראו את אלוהים הכל יכול, התבונן בו, צייתו לו ואל תסרבו לו, ודעו שאחד מגילויי אדנותו של האל הכול יכול על בריותיו הוא ייחודו בהאדרת כל אשר ירצה מהם, בין אם הם אנשים, מקומות, פעמים, או מעשים של פולחן, על חוכמה שהוא, תהילה לו, אמר:

(ואלוהים יוצר. מה שירצה ויבחר, מה שטוב להם.) ובדרשה זו אנו מדברים. מה שאלוהים מצא חן בעיני המאפיינים שאלוהים העניק בעשרת הימים הראשונים של ד'ו אל-היג'ה, ונותן להם יתרון ועליונות על פני שאר ימי השנה להזכיר בספרו, באומרו: "כדי שיהיו עדים לתועלת." והם יזכירו את שם אלוהים בימים ידועים על מה שסיפק להם בקר והימים הידועים הם עשרת הימים סמכותו של אבן עבאס, יהי רצון ה' בשניהם: (הימים הידועים; עשרת הימים).

בין הראיות לסגולה של עשרת ימי דהול-היג'ה הוא שאלוהים נשבע בלילותיו באמירתו: "והשחר * ועשרת הלילות אמר: עשרת הלילות שנועדו הם עשרת ימי דהול-". חיג'ה, כפי שנאמר על ידי אבן עבאס, אבן אל-ז'ובייר, מוג'אהיד, ויותר מאחד הקודמים והממשיכים. נגמר.

אחת האינדיקציות לסגולה של עשרת ימי דחול-היג'ה היא שהשכר על העבודה מועדף על פני שאר ימות השנה בסמכותו של אבן עבאס, יהי רצון ה' בשניהם סמכותו של הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אמר: אין ימים שבהם המעשים הטובים אהובים על ה' יותר מעשרת הימים הללו.

הם אמרו: אפילו לא ג'יהאד למען אלוהים? אמר: אפילו לא ג'יהאד למען ה', חוץ מאדם שיצא עם גופו וכספו ולא חזר מזה כלום.

אבן רג'ב, ירחם ה' עליו, אמר: מה מסקנתו: החדית' הזה הוא חדית' גדול ומכובד, והוא אמירה שמעשה סגולה הופך לסגולה אם הוא מתרחש בזמן סגולה

עד שהוא נעשה טוב יותר מאחרים. מעשי סגולה בשל סגולה של זמנה, וכי העבודה בעשרת ימי דהול-היג'ה עדיפה על כל מעשי המידות הטובים במקרים אחרים, אין חריג לכך מלבד סוג הג'יהאד הטוב ביותר, שהוא לאדם לצאת עם האדם שלו וכספו, ואחר כך לא לחזור עם כלום ממנו.

זה מצביע על כך שהמעשים הרצוניים של עשרת ימי דהול-היג'ה טובים יותר ממעשים הרצוניים של עשרת ימי הרמדאן, ובדומה לכך, חובות החובה של עשרת ימי דהול-היג'ה מוכפלות יותר מהזמנים של האחר. חובות חובה. נגמר.

אחת ההוכחות לסגולתם של עשרת ימי דחול-היג'ה היא שהיא כוללת את יום ערפאת, שהוא היום שבו השלים ה' את הדת וגילה: "היום הזה השלמתי לך את דתיך

". והשלמתי את שלי. חסד עליך ואישרו לך את האיסלאם כדתך

בין הראיות לסגולה של עשרת ימי דחול-היג'ה היא שהיא כוללת את יום הקורבן, היום הגדול של החאג', שבו משולבים כמה פעולות פולחן, והם הקרבן, תוואף, סאי, גילוח או גזירת שיער, וסקילה הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, אמר: הימים הגדולים ביותר בעיני אלוהים, יתברך ועליון, הם יום הקורבן יָפֶר.

יום הקורבן נקרא יום הקורבן כי עולי הרגל עוצרים במינה ונחים.

• הו מוסלמים, בעשרת הימים הללו יש לבצע את שש הפעולות הבאות:

1. שפע שבחים, שבח והדר בסמכותו של עבדאללה בן עומר, יהי רצון ה' בשניהם, בסמכותו של הנביא, יברך אותו ה' ויעניק לו שלום, אמר: אין ימים גדולים יותר. לעיני אלוהים ואהובים עליו יותר לעבוד מעשרת הימים הללו, לכן הגדילו בהם שפע תהילה, תהילה והלל.

אלבוכרי, אלוהים ירחם עליו, אמר: אבן עומר ואבו חוריירה היו יוצאים לשוק בעשרת הימים, אומרים "אללה אכבר", והעם היה מבטא "אללה אכבר" באמירת "אללה אכבר". .

המתכון לטקביר: (אלוהים גדול, אלוהים גדול, אין אלוהים מלבד אלוהים, אלוהים גדול, אלוהים גדול, והשבח לאל)

נקבע לומר תביר, הלל ותחליל במשך עשרת הימים, ולעשות זאת בקול במסגדים, בבתים, בדרכים ובכל מקום שמותר להזכיר את ה', כהפגנת פולחן

והכרזה על ההוד. של אלוהים הכל יכול, ונאמר בקול מפי גברים ונסתרים על ידי נשים אם הם בין גברים.

בעידן זה התביר הפך לסונה נטושה, ובקושי שומעים אותה חוץ מכמה בודדים, אז צריך לקרוא אותה בקול רם כדי להחיות את הסונה וכזכור לחסרי תשומת לב, כדי שאנשים

יזכרו את התביר, אז כל אחד צריך לומר תביר בנפרד, והכוונה היא לתביר ביחד בקול אחד, כי זה לא חוקי.

2. בין המעשים הלגיטימיים במעשר: בצום, מומלץ מאוד למוסלמי לצום את תשעת ימי דהול-היג'ה, כיוון שהנביא, יהי רצון ושלום, נהג לצום את תשעת ימי דהול-היג'ה בסמכותו של הונאידה בן ח'אלד, בסמכות אשתו, ברשות כמה מנשות הנביא, תפילת ה' עליו השלום, אמרה

שליח ה', יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו. צום תשעה ימי דהו אל היג'ה, יום עשורה, ושלושה ימים בכל חודש: יום שני הראשון בחודש ושני ימי חמישי.

אבו אוממה אלבהילי, ישמח ה' עמו, שאל את שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ואמר: (אמור לי דבר שה' יועיל לי בו), ואמר: אתה חייב. מהר, כי אין כמוהו.

3. בין המעשים הלגיטימיים במעשר: צום ביום ערפה, והראיה לכך היא דברי הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום: צום ביום ערפה, אני מקווה שה' יכפר על השנה שלפניו ועל השנה שאחרי. זה.

4. בין המעשים הלגיטימיים במעשר: תפילת עיד, שידוע.

5. בין המעשים הלגיטימיים במעשר: הקרבן הוא סונה מאושרת למי שמסוגל לעשותו, ושחיטת הקרבן ביום עיד אל-אדחא עדיף על דחייתו עד לימי תשרק, כי יום עיד

אל-אדחא הוא עשרת הימים האחרונים. של דחול-היג'א, ומשום שהוא היום הכי טוב בשנה, ואילו ימי תשרק אינם נכללים בעשרת הימים, ומדוע שחיטה בע"ד היא על מיהר לעשות מעשים טובים.

6. בין המעשים הלגיטימיים במעשר: ביצוע חג'ג' ועומרה, שזו הדרך הטובה ביותר עבור מוסלמי להתקרב במהלך עשרת הימים הללו. , חוסר מוסריות ומריבות; הוא זכאי להיכנס לשכר המובטח בדברי שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום: לחאג' המקובל אין שכר מלבד גן עדן.

אחרי עובדי ה' אלו הם ששה מעשי פולחן, שהם המעשים העיקריים המומלצים בעשרת ימי דחול-היג'ה. עשרת ימי דחול-היג'ה מוגדרים עבורם בין כל שאר הפעמים שבהם מעשי הפולחן. מועדפים עם מפגש זה בהם, מתבררת הסיבה להעדפתם על פני שאר ימות השנה, שכן נאספים בהם יסודות הפולחן, שהם תפילה, צדקה וחאג', וזהו לא אפשרי בשום דבר אחר. כך אמר אבן חג'ר, ירחם ה' עליו.

משרתי אלוהים, מוזר למצוא ב

למרות שהוא אנשים פעילים בעשרת הימים האחרונים של הרמדאן ואינם פעילים בעשרת הימים האחרונים של גדול יותר.

החסיד המכובד, סעיד בן ג'וביר, ירחם עליו אלוהים, נהג לעבוד קשה ביותר כשהגיעו עשרת הימים, עד לנקודה שבה כמעט ולא היה מסוגל לעשות זאת.

נמסר כי אמר: (אל תכבה את מנורותיך בעשרת הלילות), כלומר לעודד אנשים לדקלם ולהתפלל.

הבה נבקש את עזרת ה' בהתרבות המעשים הטובים הללו, ונתחרה בהשגתם, ונבקש שכר עבור השכר הזה היום הוא עבודה ואין חשבון, ומחר הוא חשבון ואין עבודה.

אבן רג'ב, ירחם ה' עליו, אמר: כיון שה' הקב"ה הניח בנפשם של המאמינים כמיהה לראות את ביתו הקדוש, ולא כולם מסוגלים לראותו בכל שנה; חובה למי שמסוגל

לערוך חג'ג פעם אחת בחייו, ועונת עשרת הימים מתחלקת בין ההולכים ליושבים אז מי שלא מסוגל לבצע חג'ג בשנה, מסוגל לבצע בו עבודה ביתו במהלך עשרת הימים שיהיו טובים יותר מהג'יהאד, שהוא טוב יותר מחאג'. תמו דבריו, ירחם ה' עליו.

אלוהים יברך אותך ואת הקוראן הגדול, ויועיל לי ולך עם הפסוקים והזכרון החכם שיש בו הסולח, הרחמן.

הדרשה השנייה

השבח לאל על החסד והטוב שלו, ותודה לו על הצלחתו והכרת התודה שלו אני מעיד שאין אלוהים מלבד אלוהים לבדו, מתוך כבוד גדול אליו אני מעיד על כך שמוחמד הוא שלו עבד ושליח, יהי ברכה ושלום ה' עליו ועל משפחתו וחבריו באשר להלן: דעו לכם, חברים מאמינים,

שעשרת ימי דהול-היג'ה מועדפים על פני עשרת הימים האחרונים של הרמדאן, לכן השתדלו להתפלל במהלכם, אל-חאפיז אבן קת'ר, ירחם עליו, אמר: לסיכום,

העשרה אומרים שהימים הם הימים הטובים ביותר בשנה, כפי שנאמר בחדית', ולכן רבים העדיפו אותם על פני עשרת הימים האחרונים של הרמדאן כי זה (כלומר עשרת ימי הרמדאן) נקבע בו, כגון צום , תפילה, צדקה וכו', וזה (כלומר עשרת ימי דהול-היג'ה) מיובחן בהתמחותו בביצוע החאג' המחייב במהלכו.

נאמר: זה עדיף כי הוא כולל את ליל הכוח, שהוא עדיף מאלף חודשים.

אחרים התערבו ואמרו: ימי זה טובים יותר, ולילותיו טובים יותר, וכך משולבים הראיות, וה' יודע הכי טוב. נגמר.

אז דע, ירחם ה' עליך, שאסור להסיר משערו, מציפורניו או עורו של הרוצה להקריב עד שישחט את קרבנו, לפי מה שהנביא עליו השלום והברכה. , אמר: אם תראה את סהר דחול-היג'ה, ואחד מכם רוצה להקריב; תן לו להימנע מגזירת שיער וציפורניים.

במילה אחרת מאת מוסלמי: כשיבואו עשרת הימים, ואחד מכם ירצה להקריב קורבן; הוא אינו נוגע בשום דבר משיערו או עורו (כלומר, עורו).

הו המאמינים, אחד היתרונות של החוק האסלאמי הוא הסרת המבוכה, מי שצריך להסיר את שיערו, ציפורניו או עורו, אין שום בעיה, שאלוהים ירחם עליו, אמר:

מי שצריך להסיר את שלו שיער, ציפורניים, או עור ולוקח אותם, אין בו אשמה, כגון אם יש לו פצע וצריך להסירו הוא גזז לו, או נשבר לו הציפורן ומכאיב לו, אז הוא כורת מה יהיה לפגוע בו, או שגלד משתלשל מעורו, וגורם לו נזק, אז הוא חותך אותו. תמו דבריו, ירחם ה' עליו.

הוי מוסלמים, אם העולה לרגל רוצה להקריב, הוא נכלל בפסיקה, ואינו גזז את שערו או עורו עד שיעשה אומרה, חייב לקצר אותה, ולכן צריך לקצר אותה גם אם ירצה לערוך את הקרבן בארצו, כי קיצור העומרה הוא טקס פולחני. כך אמרו אבן באז ואבן אותימין, ירחם ה' עליהם.

אז דעו, יהי רצון שה' ירחם עליכם, שאלוהים הכל יכול ציווה אתכם לעשות דבר שהתחיל בעצמו, ושיבח את מלאכיו שהתפארו בקדושתו, והעניק לכם ברכות, מוסלמים, משמייו ומבני האדם. אמר (אכן, אלוהים ומלאכיו שולחים ברכות על הנביא. הו האמנתם,

ברכו אותו ותן לו שלום, יהי ברכה ושלום על עבדך ושליחך מחמד, והיה מרוצה מבני לוויו). , הח'ליפים, האימאמים הישרים, החסידים וההולכים אחריהם בצדק עד יום הדין.

אדוננו, תן לנו טוב בעולם הזה וטוב בעולם הבא, והגן עלינו מייסורי האש.

עבדי אלוהים, אלוהים מצווה על צדק, חסד ונתינה לקרובים,

ואוסר על חוסר מוסר, עוולה ועבירה הוא מפציר בכם כדי שתזכרו, אז זכרו את ה' הכל יכול, והוא יזכור אתכם, והודה לו על ברכותיו. וַיִּגְבַּל אֶתְכֶם, וְזִכְרוֹן אֱלֹהִים רַבָּה, וְהָאֱלֹהִים יָדַע מַה תַּעֲשֶׂה.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'ד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ותשעה בחודש דחול-קאדה של שנת 1442, בעיר ג'ובאייל שבממלכת ערב הסעודית, והיא מתפרסמת ב- www.saaid.net/kutob